

Johann Fecht

Johann. Fechtius ... Universitatis Rostochiensis Pro-Rector Ad Exeqvias ... Evae Goldsteniae ... Viri, Dn. Joach. Lindemanni, Archidiac. Qvondam Mariani Optime Meriti ... Viduae, Qvas Beate Defunctae Necessary Ad Diem XIX. Augusti Parabunt, Omnes omnium ordinum Cives Academicos qva par est humanitate invitat : [Scr. Rostochi[i] Sub Sigillo Rectoratus Academici, d. XIX. August. MDCCI.]

Rostochii: Wepplingius, [1701]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn755496469>

Druck Freier Zugang

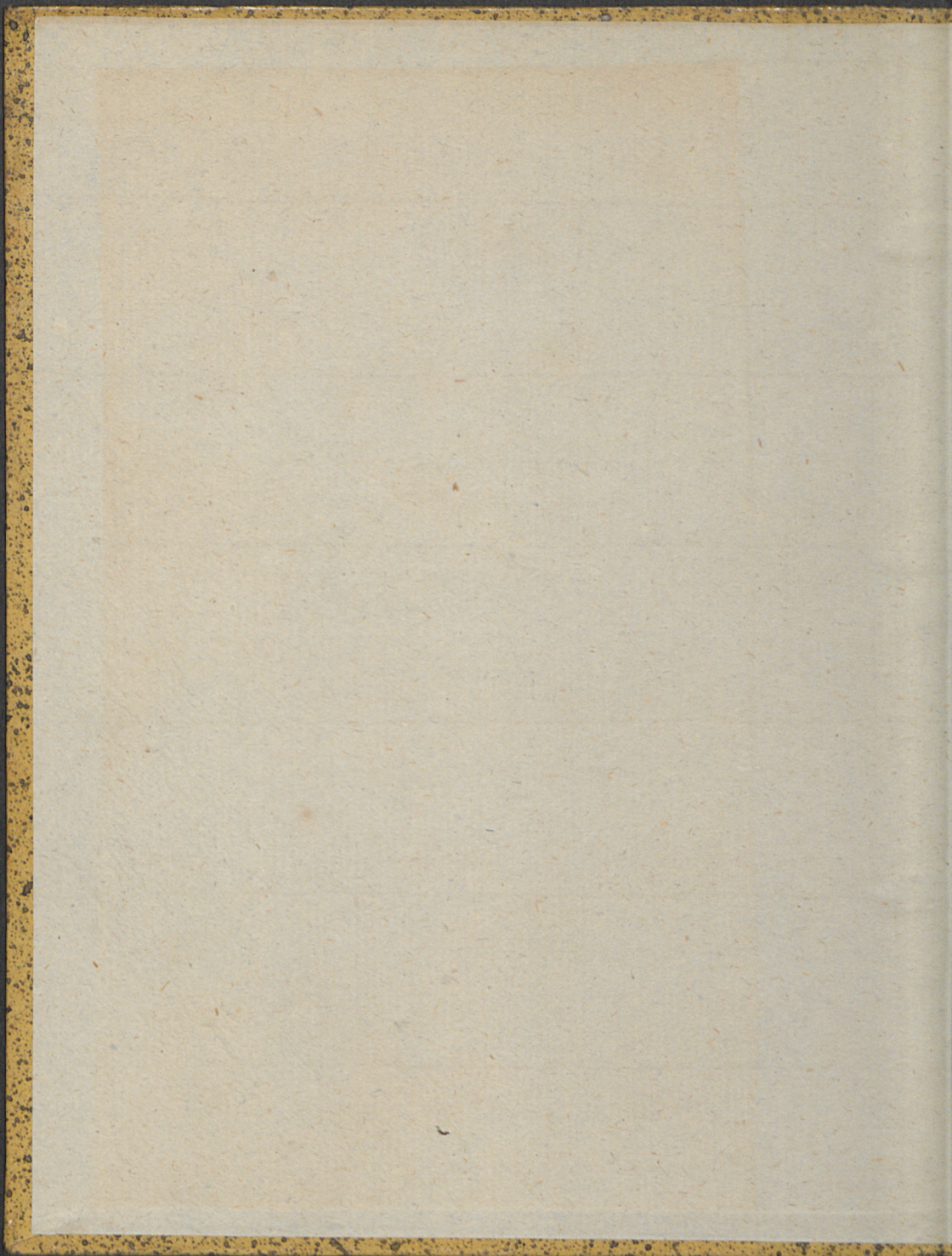

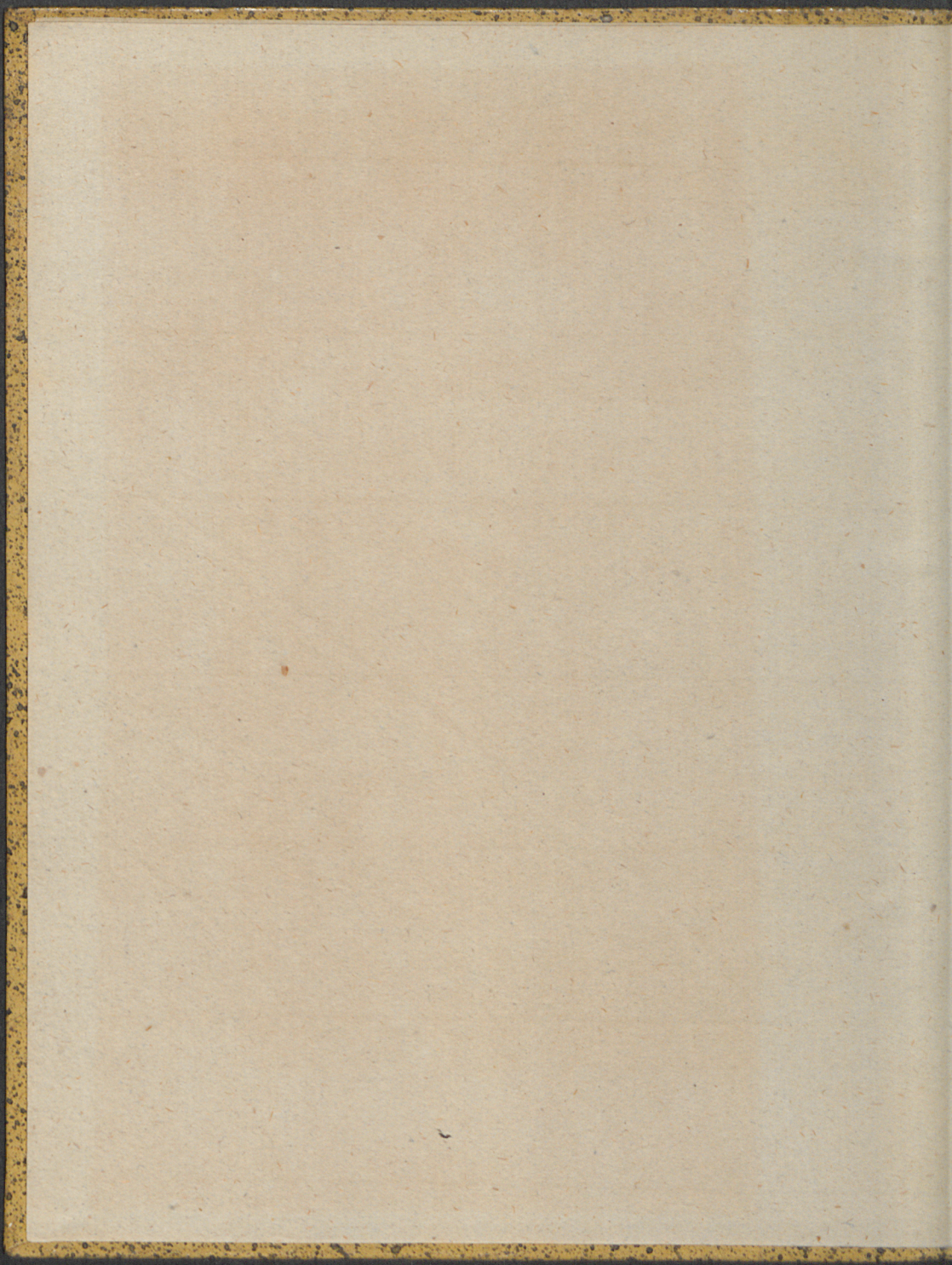
Fecht, J.,
in E. Goldsten,

uxor. J. Lindemann.

R. 1701.

16

94.

44.

JOHANN. FECHTIUS,
P. CONSISTOR. DUC. ADSESSOR ET
DISTRICT. ROSTOCH. SUPERINT.
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
PRO-RECTOR,

AD EXEQVIAS
CONDECORATISSIMÆ OMNIUM VIRTUTUM
ORNAMENTIS FOEMINÆ,

**EVÆ GOLD-
STENIÆ,**

PLURIMUM REV. & PRÆCLARISS. VIRI,
DN. JOACH. LINDEMANNI,
ARCHIDIAC. QVONDAM MARIANI OPTIME
MERITI, NUNC INTER COELITES AGENTIS,

VIDUÆ,

QVAS BEATE DEFUNCTÆ NECESSARIJ AD
DIEM XIX. AUGUSTI PARABUNT,

*Omnes omnium ordinum Cives Academicos
quâ par est humanitate
invitat.*

ROSTOCHII,
Typis JOH. WEPPLINGII, Univ. Typogr.

ondum præteriit qua-
triduum, cum Ecclesiæ mini-
strum, in ipso ætatis flore ex-
tinctum, summo cum dolore
nostro tumulavimus, nunc in-
dicendum funus est sceminæ, il-
lum etiam annum egressæ, quem
ceu vitæ terminum consvetum
quasi & quotidianum jam olim posuit Moses. Quan-
do juvenes obeunt diem, qui vix ætatis suæ fructus
explicare in publicum cœperunt, aliquid quasi vio-
lenti intervenit, à quo humanæ aures, cum id pri-
mum narratur, abhorrent, cum senes finiunt, qui jam
diu infirmo & vacillanti pede incesserunt, accidit, quod
in maturis pomis consuevit, quæ levissimus decutit
ventus. Ad hos casus, tanquam rerum naturæ con-
venientes, nostro iudicio facile acquiescimus. Vi-
demus enim, hos tales & egisse pueritiam & ex pue-
ritiâ transgressos esse in adolescentiam & quicquid in
hac boni laudatiqve est, ingenio industriaqve com-
prehendisse; adolescentiæ successisse juventutem, ubi
cum maturefcere inceperunt primorum conatuū fru-
ctus

Ætas, virilis ætas infecuta est, in quâ amplissimam vitam humanæ messem per plurimos annos exposuerunt. Hic in suum quasi locum substituerunt filios filiasque, nepotes & neptes, & ingruente senio paulatim decedere ex hoc mundo videntur, quia post senectutem nihil amplius superest, quod agant. Igitur eò pervenerunt ætatis, quod neque gradum annorum amplius ullum, neque rerum in eo gerendarum materiam, sed proprium sibi terminum habet, mortem. In quâ ipsâ tamen minimè inglorii decedunt, quemadmodum & in militiâ & in civili vitâ gloriosum quam maximè est, per omnes gradus ordinesque ad amplissimas eminentissimasque dignitates processisse. Qui enim ubique personas suas decenter & laudabiliter agunt, quot ætatis transeunt gradus, tot gloriæ & inclyti nominis adoreas consequuntur. Id de matronâ, quæ tertio & septuagesimo ætatis suæ anno ex vivis excessit & cuius supremo honori præsens hoc encomium paramus, verissimè dicere possumus. Nihil laudis est, quin in qualibet ætatis suæ periodo fuerit adcepta. Nihil uspiam virtutis, quæ vel puellam vel virginem vel fœminam vel anum, inclytam & omnibus amabilem reddere poterat, ei defuit. Quid igitur æquius est, quam talis tantæque fœminæ vitam, vivis coloribus tanquam in imagine depictam, in exemplum aliis, eandem viam ingressuris, ob oculos proponi? Cum exempla efficacius moveant quam præcepta & experienciâ edoceamur, repræsentatis hominum omni virtutum genere illustrium ideis plures revocatos ad frugem, ad parem vel majorem etiam adspirasse gloriam. Nata est igitur EVA nostra,

A 2

quæ

quæ inter cœlites nunc degit, Rostochii die IX. Martii anno recuperatæ per Christum salutis MDCXXIX. Parentem habuit M. JOANNEM GOLDSTEINIUM, Ruthenâ Westphalum, Ecclesiæ apud nos Nicolaitanæ quondam Pastorem, ut & R. Ministerii Seniore[m] ac Superintendentem, laboribus in Ecclesiam suam exantlatis, indefessâ pro grege suo cura & meritis in sacrorum gubernatione sibi comparatis adhuc hodie cunctis venerabilem. Matrem nacta est DOROTHEAM ALLWARTS, omni virtutum apparatu, quæ sexum fœmineum ornant, conspicuam. Avus Paternus ei extitit HEINRICUS GOLDSTEIN, Civis Ruthenensis honestissimus. Avia Paterna EVA TRIPPEN. Avus maternus JACOBUS ALLWARD, Civis, Cerevisarius & Mercator, Ecclesiæque S. Nicolao quondam dicatæ Aedilis. Avia materna CATHARINA DUNCKERS, soror M. ANDRÆ DUNCKERI, Ecclesiæ quondam ad S. Petrum Pastoris. Vix sextum annum ingressa EVA nostra parentem optimum amisit, insigni quidem jacturâ, sed quæ paulò post compensata est per secundum, contractum à matre, conjugium, verè secundum, felix & exoptatum. Nacta enim novum est maritum, M. REMBERTUM SANDHAGENIUM, ex Guesphaliâ pariter oriundum, Ecclesiæ Nicolaitanæ primò Diaconum, mox Pastorem, denique R. Ministerii Seniore[m] atque Directorem, cujus ob pietatem & res præclare in Ecclesiæ salutem gestas grata adhuc apud omnes memoria superest. Is verò non vitrici, sed genuini Parentis officium EVÆ nostræ præstans, eandem ad pietatem

svp

præ

præcipuè, deinde ad ea, quæ muliebrem sexum deco-
rant, sedulo atque sollicitè eduxit. Et eò quidem fa-
cilius hoc fieri poterat, quo præclariorem ex paren-
tibus hauserat duxeratque indolem, omnis virgineæ
laudis capacissimam. Quam disciplinæ sanctitas ex-
coluit perfecitque. Cum enim in malos depravatos-
que mores statim ab ortu suo plurimi degenerent e-
ducationis licentiâ, multique pessimi evadant, non
quia tales fuerunt ab initio, sed quia facti mali sunt
singentium informantiumque culpâ; Hinc enim fieri vi-
demus, ut puellæ virginesque, non nisi crinibus ornandis,
disponendis in capite fasciis, erigendis circa frontem
turribus, adsvetæ, quæque nihil aliud didicerunt, quam
quo pacto conversari cum viris, in choreis pulcrè
ornatèque saltare, fabulas, quas Romanas vocant,
ad incendendam libidinem natas factasque, quas cun-
que corradere possunt, nocturno diurnoque studio legere,
aliorum aliarumque famam in quocunque discursu
rodere queant, vel pudicitiam suam prostituant, effi-
ciantque id, ut ad matrimonia aut nunquam aut serò,
ab iisdem moribus imbutis, quærantur, vel contra-
cto conjugali federe nec asparagis quidem, qui tamen
juxta proverbium sine ullâ adhibitâ operâ citò co-
quuntur, apparandis sint aptæ, nec noverint quic-
quam nisi mariti opes dilapidare & maturam ei
accelerare mortem; nostra certè illa degenerare
ad hæc vitia non poterat, quum nemo, qui ean-
dem inficeret corrumperetve, esset, quæ semper
à bonis ad bonum ducebatur, & nihil domi vide-
bat temerè, quam rectum & bonum. Quo factum
est, ut neque seculi indueret mores, siquidem non-
nunquam

nunquam involvi eidem contingeret, neque putaret
admittendum, quicquid domestica ratio atque censu-
sura improbaret. Ad istam regulam cum adolevis-
set, nec quicquam ei scientiæ, ad rem familiarem pru-
denter fructuosèque regendam, deesset, DEI nutu &
parentum consilio JOACHIMO LINDEMANNO,
Templi tum Petri Diacono, dein Archidiacono Ma-
riano, solenni ritu tradita nuptum & elocata feliciter
est. Erat hic vir jam tum egregiis instructus donis,
à cujus ore Ecclesia haud aliter ac ab oraculo quodam
pendebat & postea dextrâ muneris administratione
majorem totius urbis applausum merebatur, præci-
puum tamen in hoc conjugio fuit, quod concinerent
mores & utriusque voluntatis instituta perpetuò, nec
alter invenerit facile, de altero jure quod conquere-
retur. Accessit fecunditas octocuplo puerperio læ-
ta. Genuit enim MARIAM ELISABETHAM, JO-
ANNEM JOACHIMUM, DOROTHEAM MAR-
GARETHAM, THOMAM ALBRECHTUM,
DOROTHEAM AGNETHAM, JOACHIMUM,
JOANNEM & EVAM. E quibus nunc quidem
sola hæc ipsa superest cognominis matri, ejusque no-
vissimus labor, EVA, quæ defunctam genitricem su-
am, memor tenerrimi amoris, quem in illam per uni-
versum vitæ tempus effuderat, justo dolore prosequi-
tur. Reliqui eidem præcipiti funere in tenerâ ætate
sunt erepti, si à filiâ primogenitâ & filio JOACHIMO
discedas. Quippe MARIA ELISABETHA in ma-
trimonium primùm data est M. MATHÆO LAU-
RENTIO, Diacono Mariano, quem tamen ex bra-
chiis suis alter statim annus subtraxit. Videbatur illâ
ex

ex irreparabili hoc naufragio rates quasdam collegisse, cum post obitum mariti filiam in lucem edidit, JOANNAM DOROTHEAM, quæ carissimi conjugis memoriam refricare & solari dispendium posset. Sed breve & caducum gaudium mors statim iterum interceptit & juvenulam viduam in novum conjecit luctum. Ad secunda tamen postea vota transiit cum M. JOANNE MANZELIO, primum Græcæ in hac Academiâ Lingvæ Professore, dein Gymnasii Gustroviensis Rectore, postremo Synodi Darguno-Neocaldensis Præposito & hujus oppidi Pastore. Quod matrimonium eo majori voluptate perfundere optimam matrem poterat, quo magis gener ipsi obtingeret, à tamâ eruditionis nequaquam vulgaris, à religioâ animi pietate, ab indefesso obeundi muneris studio, communi quasi omnium ore laudatus. Nec enim hodie definit & Ecclesiam, fidei suæ creditam, exempli sanctitate & puritate doctrinæ, & clarissima Synodi suæ membra prudentiæ gravitate & lenitate affectuum regere feliciter & ædificare. Huic LINDEMANNIA illa, cum quâ pacatissimum dulcissimumque ipsi intercessit consortium, sex progeneravit liberos, è quibus neptes defunctæ nostræ binæ, binique nepotes, ILSABE EVA, JOACHIMUS, ANNA MARIA, & JOACHIMUS CHRISTOPHORUS, supersunt, virgines quidem corporis animique dotibus præstantissimæ, Filii verò optimis studiis moribusque imbuti & brevi ad Patris avi que exemplum sacris DEO providente operaturi. Cum inverso naturæ ordine septennio abhinc ante matrem è vivis excederet MARIA hæc ELISABETHA, tantum

tantum vulnus inflictum EVÆ nostræ est, quantum vix cogitari potest. Cum enim liberos procreant matres cum ingenti dolore, educant cum incredibile sollicitudine, quid aliud sperare vel possunt vel debent, quam ut in tristi senio subinde ipsis aliquid iterum adfundant lætitiæ & solatii? Quid attinet tot ipsorum causâ subire labores, devorare molestias, concipere spes & expectationes, si omnis hic splendor inauspicatis mox tenebris suffocatur & hauritur? Poterat tamen absentis filiæ jactura quadam animi fortitudine tolerari. Successit aliud malum longe gravius & quod in ipsa EVÆ nostræ præcordia, acutissimi gladii ad instar, penetravit. Supererat senectutis ipsius baculus, deliciæ ipsius, immò unicus ipsius amor, JOACHIMUS Junior. Succreverat hic post mortem patris in amœnissimas corporis pariter, ipsâ venustate amabilis, & animi virtutes. Quotquot intuebantur juvenem, prædicabant optimos mores, laudabant eruditionem, ipsam ætatem suam anteeuntem. Præses ex cathedrâ quasi adolescens disputabat. E suggestu tantâ suavitate, tantâ eloquentiâ perorabat, ut alterum se Chrysostrum audivisse, quotquot verba ex ore ejus hauserant, pertinacissimè asseverarent. Collatus jam ei ob has dotes erat, quem & pater ornaverat, Marianus Archi-Diaconatus. Ingenti semper confluxu ad illum audiendum concurrerant docti, indocti, maximi, minimi, imi, summi. Quando exhibant, admirabantur & stupebant. Accessit in dignitatis augmentum Naturalis Philosophiæ & Metaphysicæ in Academiâ Professio & in complementum Theologi Doctoris decus nomenq; , me quidem

dem pileum ipsi purpureum in ipsâ Marianâ æde im-
ponente. Ducebat magni Theologi, CHRISTIA-
NI KORTHOLTI, filiam. Suscipiebat ex eâ AN-
NAM ELISABETHAM, JOACHIMUM CHRI-
STIANUM, JOACHIMUM HENRICUM &
JOANNEM CASPARUM. Ex quibus prima ulti-
musque supersunt. Hæc tanta ornamenta ipsas pe-
ctoris materni medullas afficiebant. Quoties adspi-
ciebat, quoties audiebat hunc JOACHIMUM, hunc
DOCTOREM suum, toties juvenescebat. Nihil
ei deerat hoc solo filio viso ad summam felicitatem.
Nondum triennium elapsum est, ex quo flos hic tam
viridis, tamq̃ delectabilis subito exaruit. Exhorru-
erunt ad tam inopinatam fati vim universi & ego
quoque sequenti epicedio memoriam ejus percolui:

*Ingenio fueras nulli, LINDMANNE, secundus,
Vivida vis, ardor, mens animosa Tibi.
Dicendiq̃ lepos, tersa facundia lingua,
Seu Latine superes, seu patrio ore loqui.
Fulmina vibrabas, stillabas mella favosque,
Venit ad arbitrium prompta loquela Tuum.
His accessisset tantis si dotibus usus,
Usus, qui recto tramite cuncta docet,
Ferventes motus qui temperat & benè reddit
Moribus innocuos & pietate graves,
Olim maiores inter, LINDMANNE, fuisses
Doctores, inter lumina magna scholæ.
Ast aliter sapiens statorq̃, satorq̃, scholarum
B Disposuit,*

jugalis amoris pignore, EVA CATHARINA & JO-
 ACHIMO HENRICO, peregrè advenerunt, ma-
 tri aviæque adblandientes. Ita, quod ex Divino con-
 silio in hoc orbe transigendum ipsi restabat tempus,
 eeu & antea facere semper consueverat, Divinarum
 rerum reverentissimæ meditationi, frequentationi
 templi Mariani, vivacissimâ utriusq; JOACHIMI
 voce toties totiesque animati, indefesso pro omnibus
 hominibus orandi studio, beneficentiæ pauperibus &
 adflictis exhibitæ, reliquarumq; Christianarum virtu-
 tum exercitio, quibus illam ab ineunte ætate deditam
 fuisse tota urbs nostra novit, impendit. Ita rectâ pla-
 nâque viâ ad mortem processit. Quam excellen-
 tissimus Medicus sequentibus momentis repræsen-
 tat: *Morbum vidua Lindemanniana senioris, quo*
admodum nuper desuncta est, si senectutem dixerò, omnem
me dixisse suspicor. Septuagenaria quippe nec animus
tot sollicitudinibus, tot fortuna procellis agitatus, vale-
bat, nec tot annis grave corpus poterat sustentari. Annus
est & quod excurrit, quando non aded per silentium ad
ipso exacta ætatis terminos se pervenire ex virium de-
fectu & membrorum langvescente industria apprimè sen-
sit, sed ultimis præsertim mensibus, ventriculo officium su-
um negante, immo repudiante oblata, collapsa sunt vires
aded necessarie, & accedentes sat importunè ultimis die-
bus dolores nephritici acutissimi virium residuum omne ex-
hauserunt. Attuli bis malis, quas potui, consolationes,
obtuli stomachica, svasi cardiaca, attuli blandimenta var-
ria, sed minimum usus, minimumque profectus ars mea
habuit, nec anipus inde vigorem suum, nec corpus sani-

*patem recuperabit, sicque illa satis ætatis, parum roboris
habens, placide obdormiuit. Finit ergo EVA, plu-
rimorum ex se vitam recipientium mater & ipsa
quoque nunc cum Deo vivit in æternum. Cumque
ex obitu ejus & singulari ornamento civitas & imi-
tando honestis quibuslibet fœminis exemplo univer-
sus orbatus sit sexus, eò libentius exequias, CIVES,
pientissimæ matronæ celebrabit; ne clarissima fa-
milia solatio necessario careat & Vobis humanitatis
pietatisque laus hac quoque in parte abunde constet.
Nec etiam usquam alibi quam inter funerum dedu-
ctiones commodior ampliorque utilissimæ de com-
muni omnium hominum exitu & Christianâ ad eun-
dem præparatione commentationis datur occasio.*

Scr. Rostochi Sub Sigillo Rectoratus Aca-
demici, d. XIX, August,
MDCCI.

*Convenietur in ade Marianâ horâ primâ
pomeridianâ.*

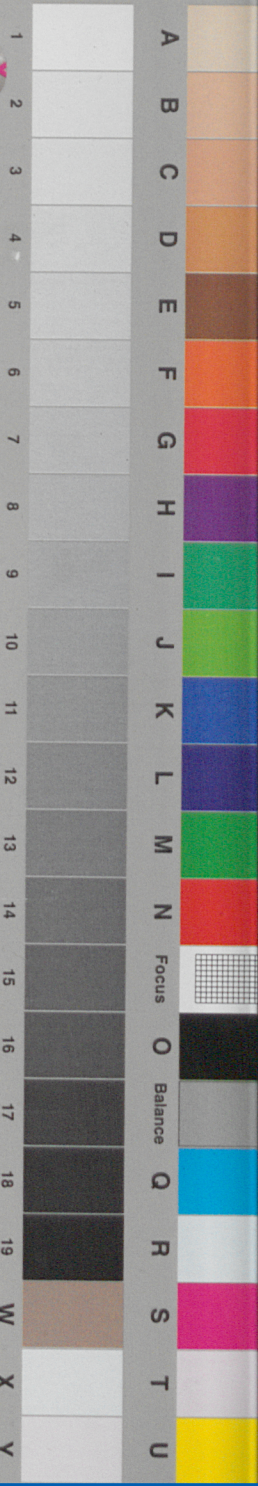

nunquam involvi eidem contingeret, r
admittendum, quicquid domestica ratio
sura improbare. Ad istam regulam c
set, nec quicquam ei scientiæ, ad rem fan
denter fructuosèqve regendam, deesset,
parentum consilio JOACHIMO LINI
Templi tum Petri Diacono, dein Arch
riano, solenni ritu tradita nuptum & el
est. Erat hic vir jam tum egregiis inf
à cuius ore Ecclesia haud aliter ac ab ora
pendebat & postea dextrâ muneris ad
majorem totius urbis applausum meret
puum tamen in hoc conjugio fuit, quo
mores & utriusqve voluntatis instituta
alter invenerit facile, de altero jure qu
retur. Accessit fœcunditas octocuplo
ta. Genuit enim MARIAM ELISAB
ANNEM JOACHIMUM, DOROTH
GARETHAM, THOMAM ALB
DOROTHEAM AGNETHAM, JO
JOANNEM & EVAM. E quibus
sola hæc ipsa supereft cognominis matri
vissimus labor, EVA, quæ defunctam g
am, memor tenerrimi amoris, quem in
versum vitæ tempus effuderat, justo do
tur. Reliqui eidem præcipiti funere in
sunt erepti, si à filiâ primogenitâ & filio
discedas. Quippe MARIA ELISABE
trimonium primum data est M. MAT
RENTIO, Diacono Mariano, quem t
chiis suis alter statim annus subtraxit.

disyphit

EA

Copyright 4/1999 VxyMaster GmbH www.vxy.com
VierfarbSelector Standard - Euroskala Offset

ex irreparabili hoc naufragio rates quasdam collegisse, cum post obitum mariti filiam in lucem edidit, JOANNAM DOROTHEAM, quæ carissimi conjugis memoriam refricare & solari dispendium possit. Sed breve & caducum gaudium mors statim iterum interceptit & juvenulam viduam in novum conjecit luctum. Ad secunda tamen postea vota transiit cum M. JOANNE MARIANO, primum Græcæ in hac Academia Lipsiensi in Gymnasio Gustavo-vienfis Reconditi Darguno-Neocaldeni Pastore. Quod perfundere optime ipsi obtingeris, à religionis studii. Nec editam. clarissima tate & lenitate are. Huic LINDEMPACATISSIMUM DULCISSIMUM confortium, sex progenavit liber neptes defunctæ nostræ binæ, ANNA MARIA, & JOACHIMUS CHRISTOPHORUS, supersunt, virgines quidem corporis animiqve dotibus præstantissimæ, Filii verò optimis studiis moribusqve imbuti & brevi ad Patris aviqve exemplum sacris DEO providente operaturi. Cum inverso naturæ ordine septennio abhinc ante matrem è vivis excederet MARIA hæc ELISABETHA, tantum

